

Pen den
Edelen, Saach-wysen, ende Groot begaefden heer,
Mijn heer
Constantino Huygens, Ridder
ende eer van Ruyksem, etc.

Voor deneze gheboe t. C. ende M. niet gescreven: Maer mitte
de bestickingen des Aldeh... vromt ende onberij polich zyn,
Ende de cheynē particuliare Microcosmo soothael der werkinge
geeft als den grooten Globus, wordende moede van den licht onft,
ken ende geligt, baerende mytwerkingen der selue dat nu
mijn swangereit gaen beletsel gheboe willen doen: Verghet
zijnde dat in de licht-schijnige gaen cheyn Naecht ennerlich
can fal oft machen wesen: Maer fal och voor den lddig gaff myt
aan den grootste flambouw sijn glinten tot tijdt-cortinge
ouer-Edenordn. *Mant*

De oogen vant gemoet door de zeete grot stoeckingen paschen
vrygaens met veel suetingen door alle de gevoelige kraechen
een syvende, innervliche, tot aende, ende over de bespieders hooch-
gedronen vocht myt, en doen och sonder ghet beroden van ghet
Cleynhoutig, dat veranderen, 't welch alto oft den moesten-dor
vande Heraditen daertoe niet soude comen beleggen.

De eerste rakinge naer los gescheidt zynne, comt veelmaels
soodanich dat moeder befrejt met heel sterke strijdinge
en ander ghevalt, waerdore och den crachtiger wederom myt

en anderpartijen van volcomenier trocken, dat niet gēt oefte verminert,
maer meerderende onstekender macht. Hogenant over wel sijn tegenset
vindt int gēn, dat Godt ende nature van malckander gescreiden heeft.

De deede wachtinge, mocht meest gēt gedrekte, dat gēt onkennelijcks
van die doot Remon, die alleen door de strafchste lieden, met de
ongeheten ende vrempte wijzen doet wachtinge in fulck den sae
vinden, waer van den huijs te der felue alleen weer seijnt tot die,
so welcke van goed aenich oft selfs-wenschen begrocie liest den
straden geplant voelen tot in gēt gēne wat des gēdachten
met groegte verwondringe in gēmoet siele inde liest daengden.

Dat in des gēdachten meest gēt-trochinge, gēmijden, innelijcke
wāngen, etc, veroordacht, seijnt de geene meest ontnommen te
zijn, die dit ganselijck ende iijst volle ende meest gēt-kominoe
wenschen. Dat mij doet claghen int ongēdlich van mij. Lotbedrijf
int onkennel van de welte vrygant. Bedwoeden in de liets-onop,
noetens. Verbaefende in gēt verbonden. Ende suijt du dat gēt af:
gefunden door mij gēhoonts gēt lot-wijf anders gevallen is.

Des weynige zijn alleen gestelt om I.C. 14 W. de reddingdom;
niels tijt inde gēt onsterfelijk. Door wat drift, hont den gēdaden
die sijn lieden in ander doet weer-blypanden, dat ons gader af-scheide,
ende straden och de sitten doen gedroeken. Wadmedio an I.C.
20 W. den salieft ende gelukkigste Nederl.-Fars. Welv. sal zyn

I.C. 14 W.

oostmodigheit d'ineke

Christophorus von P. T. f. f. m.
Wor. de S. aus Englands

Gedentoor den 15. Januarij 1639.

*S*ie van sijn milde sandt de goede aerd comt gegenen
Last aermood En grotter sijn toeve lyp beijghen,
Omghengende den noot: Sie al sijn wooninge geeft
Ooch om den mensche bij mensche ghe goede pleats en geest:
*M*aer Jofope vader-god mot't eenige licht beschouwen,
Met wijsbeijts enig's bruydt, gert-bramelich behouwen
Het grootste in het eldijn, En doon den jecghoest
Te scruijen met den al bij dommer boosten noot.

*D*adre is den comot mi in den dhal gesloten,
Daer loeft den Schepper selbs vant ijgen werck verstoeden,
Van Fredel onbekent, van Iuda ongadet
Van oel en van ob als ijgen god betracht.

*S*ie hordes in getwelt die dadre getve bedwingen
Aengoorde in den nacht get nooit gehoorde singen
Van krede op der aerden aend die van goeden wil.
Lefien't leijn-Groote kindt, waerin get al staet stie

*B*ecommende ghe dijn Dioel, o Mensch! mi gheft ghe bonden
Wat mot get menschelich Mensch-wordet is verbonden
Dat nooit dijn siel ontgaist! Hier is dijn Semels-hooft
Hier is geboren sulch dat vrucht voor sijn indoodt,
Hier

Hier is dyn ijzen stoff in gnade selfs getrichelt,
Hier wordt den tyt door tijt verrageft en vorsgricheft
Van liefern-draeghs luf. Hier cont den temel nede,
Hier brachte Serpentius cop, hier fiet gijn uwer eer.
Hier seijnt dyn goedste liet, hier is gyt goedste wonder,
Hier is dyn siedens-gulp, hier is gyt moest' besondre
Om gehoorde menig. Hier is wat altdyads
Van godheit dat den mensche verleugt int Nieuwe faer.

77864-N